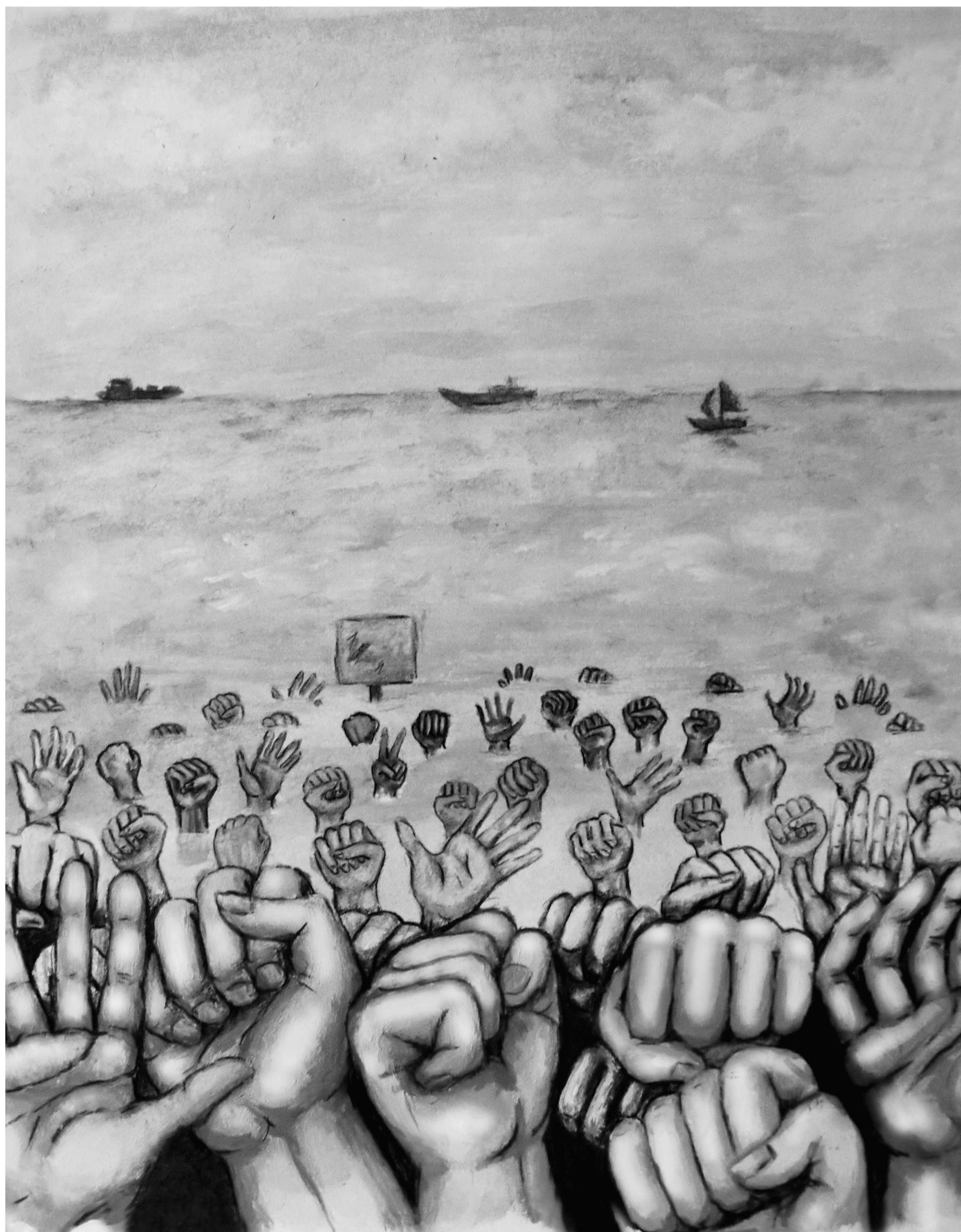

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
2e editie, 7e jaargang, December 2010 - Februari 2011

Revolutie

INHOUD

Spoken en cybergothics
Pagina 3

One drunken night
Pagina 7

Thema: Revolutie

Revolutie 2.0
Pagina 4

3000 revoluties per minuut
Pagina 8

Rubrieken

De alternatieve route
Pagina 12

Leden Doorgelicht
Pagina 14

Quotes
Pagina 15

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie
Yurre Wieken [YW]

Redactie
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Michiel van Lierop [ML]
Noëma Neijboer [NN]
Iris Smits (IS)
Rik Sprenkels [RS]
Jan-Hendrik Venhuizen (JHV)

Eindredactie
Susanne Geuze [SG]
Daniël Poelstra [DP]
Pieter-Paul Spiertz [PPS]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant
Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Proloog

It has to start somewhere. It has to start sometime. What better place than here. What better time than now.

Gekleed in stoffige legeruniformen met camouflagekleuren bestormden de revolutionairen het presidentiële paleis. Daar huisden de elitaire machthebbers die jarenlang in geld en weelde baden terwijl het volk in armoede leefde. Nu zou dit onrecht gewroken worden. Ondanks hun haperende AK-47's wisten de revolutionairen de wachters van het paleis te overmeesteren en de president en zijn schurkenkabinet

gevangen te nemen. Ze kregen één simpele keuze: het land verlaten, of het land der levenden verlaten. Die keuze was natuurlijk snel gemaakt. Vervolgens verscheen de legerleider triomfantelijk op het balkon van het paleis om de overwinning te verzilveren. Onder luid gejuich van zijn gevolg hief hij zijn geweer omhoog en schoot een salvo triomfschoten af. Het volk heeft gezegevierd! Eindelijk gerechtigheid! De natie is bevrijd! Vanaf nu wordt alles beter!

Natuurlijk moet er wel voor gezorgd worden dat de corrupte

oude elite niet opnieuw de macht grijpt. Overal zijn nog heimelijke sympathisanten die azen op het juiste moment om de nieuwe leiders van de troon te stoten. Zij zullen alles doen om de nieuwe staat te ondermijnen. Kritiek op de legerleiders is natuurlijk onacceptabel. Zij hebben het land bevrijd! Iedereen die hun gezag ondermijnt moet wel een spion zijn van de vijanden van de revolutie. Een strenge overheidscontrole is dus ontzettend belangrijk.

In deze editie: Karpe Noktem laat zich van haar meest

revolutionaire kant zien, met revoluties in de evolutie, het Internet en zelfs de kookkunst! Zoals altijd is dit ook weer aangevuld met onze vaste rubrieken en een verslag van de historische reis naar Antwerpen.

[YW]

Nachtpost

Beste leden,

Met veel ontsteltenis heb ik de vorige Akta gelezen. Niet zozeer om het thema, maar vooral vanwege de eerste paar pagina's, waarin het nieuwe bestuur zich voorstelt en het oude bestuur afscheid neemt. Daarom stuur ik deze reactie ook via de Nachtpost.

Wat waren de beide besturen wel niet aan het denken toen ze die stukken schreven? Chaim is 'een bourgondiër' met een papa-complex, Bente is een socioloog (of socialist?) die gelijkheid, cohesie en rationalisatie wil binnen de vereniging, Remco windt er al helemaal

geen doekjes meer om en geeft commissies in zijn stukje al meteen extra huiswerk door te eisen dat ze budgetten bijhouden, Robin de 'babbelende en netwerkende geschiedkundige' blijft zeggen dat de leden vooral toch echt wel het laatste woord hebben en Jille spant de kroon door te beweren dat hij nu eenmaal een cynische zuurpruim is zolang hij geen speciaalbier tot zijn beschikking heeft. Hij lijkt nu al geen zin meer te hebben in zijn functie, omdat zijn alcoholische roes niet toegerekend lang duurde.

Dat was nog tot daar aan toe. Ik dacht dat er een fout gemaakt

was, of een grapje! Soit, dacht ik, ze beginnen ronslende adrenalejunk heeft doorgedragen, dat ging mij toch wel een stap (of vijf) te ver.

Verklaart wel meteen hoe die nieuwe clowns door de sollicitatie heen zijn gekomen.

Inmiddels heb ik ook bedacht wat de zinsspreuk kan zijn voor bestuur 7 "Circus Rens": op hoop van zegen.

Nu moet ik enigszins genuanceerd zijn: blijkbaar heeft onze lieve ex-voorzitter dat stuk in z'n eentje geschreven, dus de rest van het bestuur is blijkbaar niet uit vliegtuigen gesprongen tijdens het verenigingsjaar. Maar dat juist de voorzitter, het gezicht van de vereniging, het

Met lichte wanhoop,
Een lid dat anoniem wenst te blijven

Spoken en cybergothics

In het weekend van 11 en 12 december waagde Karpe Noktem zich aan haar eerste activiteit buiten Nederland. Onder de hoede van de BarocCo vertrok een achttiental KN'ers naar België voor een bezoek aan Antwerpen.

Antwerpen wordt weleens de geboorteplaats van de vrije markt genoemd. In de 16^e eeuw kenden de Antwerpse handelaren namelijk al aandeelhouderschap en effectenbeurzen – praktijken die in de 21^e eeuw nog steeds alom bestaan. Onder het bewind van Karel V en daarna (in het begin) Filips II was Antwerpen een van de belangrijkste steden van West-Europa. De opstand tegen Spanje bracht zware schade toe aan de stad. In 1576 werd zij geplunderd door munitende Spaanse soldaten in wat tegenwoordig bekend staat als de Spaanse furie. Tot 1585 was Antwerpen aangesloten bij de Pacificatie van Gent en *de facto* tevens de hoofdstad van het verzet tegen Spanje. In 1585 heroverde de Spaanse hertog van Parma, Alexander Fernese, de stad. Hierna vertrok ongeveer de helft van de bevolking naar Holland en werd de Schelde geblokkeerd door Hollandse en Zeeuwse schepen. Hierdoor werd de stad afgesloten van overzeese handel. Haar leidende rol in de West-Europese economie werd overgenomen door Amsterdam, waarmee voor de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden de Gouden Eeuw begon.

Aangekomen in Antwerpen troffen wij ons in het hostel waar wij de nacht zouden doorbrengen. Achter de zware voordeur huisde een reeks oude eettafels met daarop druipkaarsen met ware stalactieten van kaarsvet. Een scheve trap leidde tot de slaapkamers, waar wij zouden vertoeven onder erg dunne dekentjes (een enkeling was zo slim een slaapzak mee te nemen).

Als eerste bezochten wij de kerstmarkt in het centrum. Ons hostel lag lekker centraal, dus we waren er zo. Naast de talloze leuke kraampjes maakten wij tevens kennis met enkele typisch Belgische lekkernijen: friet (in het Vlaams gespeld zonder 'e', 'frit' dus) en wafels, al dan niet met chocolade. Dat ging er wel in op deze kille decemberdag.

's Avonds was het tijd voor de eerste activiteit: de spooktocht. Een Vlaamse heer in zwart pak met dito hoed, zeer gemanuseerd door het feit dat wij van een vereniging waren wiens naam vertaalde naar 'pluk de nacht', bracht ons naar verscheidere duistere plekjes om te vertellen over de spookachtige geschiedenis van Antwerpen. Zo hoorden wij over een schone Antwerpse dame (vertolkt door ons aller Sara!) wier talloze aanbidders allen een gruwelijke dood stierven. Of over de bizarre avonturen

van Jan Zonder Vrees. Tevens werd ons beloofd dat wij op het einde van onze tocht een echt spook zouden kunnen aanschouwen. Dat bleek niemand anders te zijn dan Suus Antigoon, de over-over-overgrootvader van Suske (je weet wel, die van Wiske) die zijn volk leerde eten, maar zich vervolgens de dood in dronk.

Diezelfde avond was het tijd om het nachtleven van Antwerpen onveilig te maken. Eén groep installeerde zich in een kroeg om te genieten van de Vlaamse alcoholische versnaperingen, met alle gevolgen van dien. Anderen gingen over tot ordinair *partycrashen* – op niets minder dan een vampierenfeest! Tussen de in kinky latex geklede cybergothics gingen zij los op het oeuvre van Grendel, Combichrist, VNV Nation, Reaper en andere grootheden van de industriële sm-muziek.

Alle brakheid ten spijt was het de volgende dag tijd voor het museumbezoek. Karpe Noktem bezocht het Museum Plantin-Moretius, waar een tentoonstelling gaande was over "de strijd om de Plantijnse drukkerij". Na deze frisse duik in de geschiedenis van de Belgische boekdrukkunst was er nog tijd voor wat winkelen, waarna de terugreis naar het noorden werd ingezet.

Het behoeft geen verdere uitleg dat deze eerste buitenlandse reis van onze vereniging zeer geslaagd was. Zeker voor herhaling vatbaar dus, op de terugreis werd al enthousiast gesproken over mogelijke locaties voor volgende reizen. Wat zal het worden? Londen, Berlijn, Parijs? Of iets nog veel verrassenders? De toekomst – en de BarocCo – zullen het uitwijzen.

[YW]

Revolutie 2.0

Voor onze generatie is het Internet zo vanzelfsprekend dat het moeilijk voorstellbaar is hoe revolutionair het was toen dit medium werd geïntroduceerd. Ooit was er een wereld waarin je aan vrienden brieven verzond via de post, al het nieuws uit het tv-journaal of de krant haalde, muziek alleen op cd's, lp's of op de radio kon luisteren en de deur uit moest om iets te kopen. Heel veel mensen herinneren zich die tijd nog, maar wij niet.

Het Internet is ouder dan je zou denken. Na de lancering van *Sputnik* in 1957 besloot de VS dat zij de technologische overmacht over de Sovjetunie moest krijgen. In de jaren '60 werd in militaire kringen geëxperimenteerd met manieren om makkelijker te communiceren tussen verschillende computersystemen. Zo ontstonden de eerste primitieve voorlopers van het Internet. In 1988 werd dit concept opengesteld voor andere systemen. Tim Berners-Lee kwam in 1989 met het idee voor de moderne vorm van het Internet: het World Wide Web. Het EU-orgaan CERN publiceerde dit project in 1991. In 1993 werd de browser Mosaic 1.0 uitgebracht, waarna de publieke interesse toenam. Al in 1996 was "Internet" deel van het alledaagse taalgebruik; het werd gebruikt als synoniem voor het World Wide Web. Eind jaren '90 groeide het Internetverkeer met 100% per jaar. Het aantal gebruikers steeg met 20-30% per jaar. Op 30 juni 2010 waren er wereldwijd 1,97 miljard gebruikers – iets minder dan een derde van de wereldbevolking.

Het afgelopen decennium ontwikkelde zich een nieuw fenomeen: "Web 2.0". Het vernieuwende aan Web 2.0-sites is het feit dat hun inhoud door de gebruikers zelf wordt gecreëerd, in plaats van door de beheerders van bovenaf. De beheerders zorgen alleen voor de basale architectuur waarbinnen gebruikers zorgen voor verdere inhoud.

Wikipedia startte in 2001 als een project van Jimmy Wales en Larry Sanger. Het doel was om de grootste encyclopedie ter wereld te creëren, gebruikmakend van bijdragen van bezoekers die de inhoud vrijelijk konden aanpassen. Eind 2001 had Wikipedia al 20.000 artikelen in achttien talen. In augustus 2009 had de Engelstalige Wikipedia meer dan drie miljoen artikelen. Wikipedia is heel populair onder Internetgebruikers, maar wordt ook bekritiseerd wegens haar vermeende onbetrouwbaarheid – iedereen kan immers artikelen bewerken. Tegenwoordig schijnen zelfs inlichtingendiensten Wikipedia te gebruiken als bron van niet-vitale achtergrondinformatie.

Facebook werd in 2004 gelanceerd door de destijds 19-jarige Harvardstudent Mark Zuckerberg. In juli 2010 had Facebook 500 miljoen gebruikers over de hele wereld. **MySpace**, een soortgelijke site, bestond al sinds 2003. In 2006 was zij de populairste netwerksite, maar in 2008 streefde Facebook haar voorbij. In 2004 werd het meer Nederlands georiënteerde **Hyves** gelanceerd, dat in mei 2010 meer dan 10 miljoen gebruikers had - tweederde van de landelijke bevolking.

YouTube is een videoweb-site die in 2005 werd opgericht door Steve Chen, Chad Hurley en Jawed Karim. De inhoud van YouTube bestaat volledig uit video's die daar door de gebruikers van de site zijn geplaatst. In 2006 werd de site voor 1,65 miljard dollar verkocht aan Google. Naar aanleiding van YouTube zijn er ook verscheidene pornografische versies opgericht, onder andere YouPorn en PornoTube – samengevat onder de noemer Porn 2.0.

Amazon is een in 1995 gelanceerde Internetwinkel. Hij werd bedacht door de Amerikaan Jeff Bezos.

Oorspronkelijk konden gebruikers alleen boeken bestellen, maar dit werd al snel uitgebreid naar cd's, dvd's, mp3-downloads, elektronica, meubilair, videospellen, voedsel en speelgoed. Al gauw verschenen er 'regionale versies' in het buitenland. Veel mensen bestellen nu hun spullen via Amazon, waarna deze thuisbezorgd worden (soms ook vanuit het buitenland). Ook zijn er landelijke varianten verschenen, bijvoorbeeld het Nederlandse **bol.com**.

eBay werd in 1995 bedacht door Pierre Omidyar. Net als Amazon is eBay een online winkel, maar bij eBay ligt de nadruk op het verkopen van tweedehands goederen. In plaats van naar de rommelmarkt te gaan zetten steeds meer mensen hun spullen te koop op eBay. Inmiddels is het bedrijf miljarden dollars waard. En natuurlijk zijn er ook weer allerlei lokale imitators opgedoken, bijvoorbeeld **Marktplaats** in Nederland.

In de jaren '90 veranderde het Internet al onze belevingswereld door informatie voor iedereen makkelijk toegankelijk te maken. Met een paar muisklikken kon je lezen wat het laatste nieuws was en kon je makkelijk in contact komen met mensen over de hele wereld. Met Web 2.0 is deze belevingswereld nog verder veranderd en is het Internet ook een steeds belangrijker onderdeel van het dagelijks leven geworden. Populaire websites spelen een rol in films, series en muziek. In 2003 maakte Weird Al Yankovic het nummer *eBay* als parodie op *I Want It That Way* van de Backstreet Boys. Over de oprichting van Facebook werd in 2010 de film *The Social Network* gemaakt door *Fight Club*-regisseur David Fincher. Deze is genomineerd voor meerdere Oscars. In plaats

van ingezonden videobeelden maken journaals steeds vaker gebruik van video's op YouTube – stukken goedkoper. Steeds meer artiesten delen hun muziek met hun fans via MySpace en YouTube, waar ze regelmatig primeurs opzetten. Sommige singles worden alleen digitaal uitgebracht, bijvoorbeeld via iTunes.

Ok buiten de popcultuur wint het Internet terrein. Alle politieke partijen hebben sinds jaar en dag eigen websites. Maar tegenwoordig hebben veel politici ook een profiel op Hyves of Twitter. Zo hopen ze beter met de achterban te communiceren en de kloof tussen burger en politiek te overbruggen. Campagnefilmpjes worden steeds vaker op YouTube gezet. In juni 2010 vond op Hyves 's werelds eerste 'chatdebat' plaats – de lijsttrekkers van VVD, PvdA, CDA, SP, D66 en GroenLinks gingen in een Hyveschat met elkaar in debat over verscheidene stellingen. Politieke acties worden ook steeds vaker gecoördineerd via het Internet. Zo verloor de rekrutering voor de scholierenprotesten tegen de 1040-norm in november 2007 volledig via MSN en SMS.

[YW]

Viva la Revolución!

Altijd is er bij mensen een drang geweest om zich af te zetten tegen de huidige politieke macht. Iedereen is bekend met het zeuren op de regering, zijn baas of iemand die boven hem staat in de politieke macht. Maar in andere landen zijn er nog steeds groeperingen die revolutie tegen de overheid uitroepen. Maar wat is nou de meest gewelddadige, extremistische groep die tegenwoordig nog de wereld onveilig maakt? Hier een top 5 van revolutionaire groepen die een stap verder durven te gaan.

Zij trainden FARC leden in bommen maken. Met hun eigen bommen hebben ze veel mensen vermoord. Het is op plaats 5, de IRA. Deze naam staat voor "Irish Republican Army". Eigenlijk moet het de Real Irish Republican Army (RIRA) genoemd worden. Dit omdat het op een oudere groep die ook de IRA heette gebaseerd is. Deze strijde voor een verenigd en vrij Ierland. De huidige IRA doet dit ook met gebruik van geweld. Zij zijn gespecialiseerd in gebruik en bouw van explosieven. Met deze factoren verdienen zij plaats 5.

De FARC komt op plaats 4. De *Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia* volledig, schroomt er niet voor hun geld uit drugs te halen en mensen te ontvoeren. Ontstaan uit een communistische verzet tegen het zware militaire geweld, zijn ze tegenwoordig zelf de personen die geweld gebruiken.

Pas zijn ze nog in het nieuws gekomen doordat een Nederlandse vrouw deel uitmaakt van de FARC, en dat zij met andere FARC-leden 3 Amerikanen hadden ontvoerd.

Een interessant feitje wat voor hen spreekt dat een kwart van hun strijdsters bestaat uit kinderen onder de 16. Met al deze feiten verdienen zij deze plaats.

ETA

Op de 3^e plaats komt de Euskadi Ta Askatasuna (ETA). Een Spaans/Franse groepering met doel het onafhankelijk maken van het Baskenland. Hiervoor is gebruikt van gemaakte zowel politiek als geweld. Er zijn politieke partijen in Spanje die banden hebben met de ETA. Op deze manier proberen ze op een vredige manier hun doel te verwezenlijken. Met de daadwerkelijke ETA-cellen proberen ze op gewelddadige manieren het Baskenland onafhankelijk te krijgen. Ze vergelijken hun onafhankelijkheidsstrijd met die van Schotland en Kosovo. Voor deze onafhankelijkheid zijn ze bereid aanslagen met explosieven uit te voeren. De ETA regelt hun inkomen via politieke partijen, wapenhandel en heel veel afpersing. Een voorbeeld van hun geweldplegingen: in 2008 waren een paar politici uit hun functie ontheven vanwege banden met de ETA, en 21 mensen in het gevang zijn gezet vanwege banden met de ETA. De ETA reageerde hierop met 3 autobommen binnen 24 uur in het noorden van Spanje. Hun lijst met aanslagen is bijna oneindig. Hierdoor een goede 3e plaats.

Een mooie 2^e plaats gaat naar een relatief onbekende groep. The Lord's

Resistance Army (LRA) is een religieuze groepering in Uganda. De leider zegt een woordvoerder van God te zijn en een soort geestelijk medium vervult van de heilige geest. Ze willen van Uganda een democratisch land maken. Ze zeggen dat ze dit willen doen om de Tien Geboden te versterken in het land. Want er mag niet verwacht worden dat iemand onschuldige mensen vermoordt of iemand anders zijn vrouw afpakt.

Dit doet deze groeperingen met geweld. Beschuldigd van moord, geweldpleging en seksueel misbruik van vrouwen en kinderen. Er is zelfs nog dit jaar (2010) een onderzoek gedaan naar de LRA in verband met een slachting in februari van 2010, dit niet in Uganda zelf maar in de Democratische Republiek Congo. Hier zijn ongeveer 100 mensen vermoord.

Met stip op nummer 1, bekend van 11 september 2001 is de Al-Qaeda. Vooral bezig met aanslagen op Amerikaanse doelwitten, strijdt deze groep voor de islam. Dit doen zij door angst in te boezemen bij landen die voornamelijk een ander geloof aanhangen.

Ontstaan rond 1988 zijn ze vooral bezig geweest met

de jihad. Dit is in dit geval een heilige oorlog voor de islam. Al-Qaeda is een internationale groepering die voor geen vormen van geweld terug schrikt om hun geloof op te dringen aan de rest van de wereld. Hun vorm van revolutie is een revolutie van het geloof. Hun plan was de Verenigde Staten in een lange oorlog te verwikkelen zodat de economie van de VS in zou storten en de Al-Qaeda een ideologie groter dan enkel een terroristengroep zou worden. Met vele doden op hun naam komen zij met gemak op

1.

Naast deze 5 prachtig gewelddadige groeperingen zijn er uiteraard nog veel meer groepen die revolutie uit hebben geroepen tegen een regering, of in het geval van Al-Qaeda tegen andere geloven. Hierbij zijn er genoeg groeperingen die niet bang zijn om hiervoor geweld te gebruiken. Ook zijn er vreedzame oplossingen. Het bekendste voor-

beeld hiervan is uiteraard Ghandi. En de monniken van Tibet zijn in principe er nog steeds mee bezig voor een vrij Tibet.

Laat deze vreedzame mensen een voorbeeld zijn voor ons, en voor de groeperingen die wel denken geweld te gebruiken.

[SB]

Mijlpalen van Darwin?

Evolutie en revolutie lijken tegenstrijdige begrippen. Het een is een geleidelijke ontwikkeling, het ander een plotselinge verandering. Toch zijn er in de evolutionaire geschiedenis van deze aardkloot verscheidene ontwikkelingen geweest die, achteraf gezien, revolutionair genoemd kunnen worden. Deze ontwikkelingen brachten de evolutie in een stroomversnelling.

1. Ogen.

Omdat ogen als zacht weefsel zijn niet fossiliseren is niet precies bekend wanneer deze voor het eerst verschenen. Vermoedelijk begonnen ze als kleine vlekjes lichtgevoelige cellen die alleen het verschil tussen licht en donker konden waarnemen. Geleidelijk aan werd die gevoeligheid steeds groter – ze konden nuances tussen licht en donker waarnemen, bijvoorbeeld ook schaduwen van andere wezens. Uiteindelijk konden dieren elkaar ook waarnemen. Dit veranderde de verhoudingen tussen roofdier en prooi drastisch. Prooien moesten zich uit het zicht kunnen verbergen, dus gingen sommigen over tot camouflage. Anderen werden platter, zodat ze zich konden verbergen in kleine spleten. Weer anderen leerden graven en verborgen zich onder het zand. Snelheid werd ook belangrijker toen dieren elkaar konden zien. Het vermogen om de wereld om zich heen visueel waar te nemen stelde dieren in staat om zich buiten de tastbare grenzen van bijvoorbeeld rotsen en koraalriffen te begeven. Zo ontwikkelden zich de eerste vrijzwemmende dieren.

2. Skeletten

De wapenwedloop die ontstond toen dieren elkaar konden zien leidde al gauw tot nieuwe technieken om aanvallen van roofdieren te weerstaan. De eerste skeletten hadden vooral de functie van een pantser – ze zaten dan

ook aan de buitenkant van het lichaam. De eerste dieren met harde lichaamsdelen verschenen zo'n 600 miljoen jaar geleden, tegen het einde van het Precambriumtijdperk. Vanaf deze periode is het fossielenbestand ook veel vollediger, want harde lichaamsdelen fossiliseren beter. Voordat er uitwendige skeletten bestonden waren dieren er geweest als een roofdier ze te pakken kreeg. Een pantser kon verdere bescherming bieden – een roofdier kon je wel te pakken krijgen, maar daar had het weinig aan als je vervolgens onkwetsbaar bleek te zijn. Zo'n 535 miljoen jaar geleden verschenen de eerste dieren met een inwendig skelet – de gewervelden. Deze diertjes waren de directe voorouders van vissen en dus ook van ons. Door hun inwendige skelet waren ze kwetsbaarder, maar het maakte ze tegelijkertijd veel flexibeler en sneller. Daarbij hadden alle dieren met een uitwendig skelet het probleem dat dit skelet niet meegroeide. Daardoor moesten ze regelmatig vervellen, een proces dat hen zeer kwetsbaar maakte. Dieren met een inwendig skelet hadden dit probleem niet.

3. Complexe hersenen

Oorspronkelijk hadden hersenen als enige functie het coördineren van basale handelingen - eten, zwemmen, sturen et cetera. Geleidelijk werden hersenen steeds complexer, waardoor dieren bijvoorbeeld een geheugen ontwikkelden. Dit zou hen later in staat stellen om hun nest terug te vinden en om te onthouden welke dieren wel en niet gevvaarlijk zijn. Dankzij nog complexere hersenen werden dieren in staat gesteld om oplossingen te bedenken voor problemen. Nog veel later zou dit de directe voorouders van de mens in staat stellen om gereedschappen en vuur te maken.

4. Kaken

Zo'n 450 miljoen jaar geleden was een groep vissen, de placodermen, de eerste groep dieren met kaken. Voorheen hadden dieren niet meer dan mondopeningen met weerhaken en een rasptong. Door de opkomst van kaken raakte de wapenwedloop tussen roofdier en prooi in een stroomversnelling en ontwikkelden vissen en andere dieren steeds meer extravagante pantsers en steeds sterkere kaken om door die pantsers heen te bijten. Een extreem voorbeeld was *Dunkleosteus*, een tien meter lange vis met reusachtige botgroeiels in zijn bek die fungeerden als guillotineachtige tanden.

5. Longen

Wanneer men denkt aan de eerste landdieren denkt men vaak aan de vissen die zich met hun gespierde vinnen door de modder sleepten. De eerste stappen op het land werden echter niet gezet door vissen, maar door schorpioenen. Zo'n 450 miljoen jaar geleden kropen de eerste schorpioenen over de kustlijnen, op zoek naar aangespoelde karkassen die zich in de branding verzamelden (aaseters vanuit het land waren er immers nog niet). Om langer aan land te kunnen blijven sloegen de schorpioenen zuurstof dat ze uit het water hadden gefilterd op in gespecialiseerde kieuwen. Dit waren de eerste primitieve longen. Later zouden zich longen ontwikkelen die zuurstof uit de lucht konden filteren, zodat schorpioenen en andere geleedpotigen (insecten, duizend- en miljoenpoten) permanent op het land konden leven.

6. Droge huid

Toen eerste primitieve proto-amfibieën zich circa 360 miljoen jaar geleden het land op sleepten waren ze nog steeds afhankelijk van het water. Hun huid droogde gemakkelijk uit op het land en hun

eieren konden alleen overlevens in het water. Uiteindelijk ontstonden uit de amfibieën de eerste reptielen. Deze hadden een droge schubbenhuid en een harde schaal die hun eieren beschermd. Zo konden zij ongemoeid hun hele leven doorbrengen op het land. Uiteindelijk werden reptielen de belangrijkste diergroep op het land.

7. Warmbloedigheid

De reptielen hadden nog één probleem - voor hun functioneren waren ze afhankelijk van de temperatuur. Hun lichaamstemperatuur werd bepaald door de omgevingstemperatuur. Als die koud was waren de reptielen ook koud en konden ze niet functioneren. De eerste pogingen om hier iets aan te doen werden ondernomen door de eerste 'zoogdierachtige reptielen'. Deze dieren hadden grote zeilen op hun rug waarmee zij 's ochtends sneller konden opwarmen. De bekendste hiervan is de grote *Dimetrodon*. Zo'n 210 miljoen jaar geleden, kort na het verschijnen van de eerste dinosauriërs, doken de eerste zoogdieren op. Zij waren warmbloedig, wat inhield dat hun lichaam zelf hun temperatuur op peil hield. Zo konden zij 's nachts, als het koud was en de reptielen noodgedwongen sliepen, gewoon functioneren. Dankzij hun warmbloedigheid hebben de zoogdieren het ruim 150 miljoen jaar uitgehouden onder het juk van de dinosauriërs. Toen die zo'n 65 miljoen jaar geleden uitstierven grepen de zoogdieren hun kans en werden zij de belangrijkste groep dieren. Onafhankelijk van de zoogdieren hadden enkele dinosauriërs ook warmbloedigheid ontwikkeld. Uit deze groep dinosauriërs ontstonden 150 miljoen jaar geleden de eerste vogels.

[YW]

One Drunken Night

De oningelichte borrelganger stond een grote verrassing te wachten bij het binnenkomen van de kelder op 13 december - als hij/zij überhaupt de kelder al kon betreden, want het was stampvol. Waar kwam al dit volk op af? Het was wellicht het speciaal in huis gehaalde Ierse bier van Guinness. Wellicht was het de gezellige, kolderieke Ierse sfeer in de kelder. Maar hoogstwaarschijnlijk was het de fervent neergezette Ierse (of anderszins volkse) muziek door KN-musici Annemiek en Antal, begeleid door medebandleden Marieke en Toos: gezamenlijk 'Meneer Goedemorgen en de Zonnestraaltjes'.

Een bijzonder amalgaan van doorzakkende KN-leden, geïnspireerde nieuwkomers en een grote schare aanhang van de verschillende bandleden vulden de kelderzaal tot de

nok toe. De verschillen bleken echter door muziek en feestgedrang opgeheven te worden: de sfeer was gemoedelijk, gezellig en uitermate Iers.

Voor in het eerst in de geschiedenis van de maandagavondborrel klonk er live muziek in de kelder; en de band die het spits afbeet deed dit bij lange na niet voorzichtig. Met hulp van Jille en Felix, onvolprezen geluidstechnici in de dop, werden maar liefst elf verschillende instrumenten versterkt en over de speakers gemixt: alleen al zonder optreden is dit een hele uitdaging in een akoestisch niet erg gunstige kelder.

Maar ook het optreden stond als een huis. Met Toos op harp, cello en ca-chon - een soort percussiekist -, Marieke op viool en gitaar, Antal op ieder denkbaar tokkelinstrument en Annemiek

zingend, bassend en tamboerijnrammelend, zette de band een folkshow neer alsof ze al jaren op tournee waren. Door en door Ierse klassiekers zoals 'Two Sisters' en schunnige maar altijd feestelijke nummers als 'Seven Drunken Nights' omrandden een setlist die eerst ontroerend, dan weer opbeurend en uitbundig was. Nadat afgesloten werd met een folk-interpretatie van 'Het is een nacht' van Guus Meeuwis waren zelfs de meest fervente folkhaters overtuigd.

Afhoevel deze niet al te zuinig ingekocht was, bleek toch dat het Guinness-bier al in de loop van de avond op was. Nadat het laatste flesje gevuld was voor een bedrag van vijf euro werd de feestelijke voortzetting van de borrel een feit. Tot diep in de nacht heeft men zich in Iers thema vermaakt, met alle bier, mu-

ziek en gezelligheid die erbij hoort.

[RS]

3000 revoluties per minuut

Woensdag, 01.13

Het is nu al drie weken bezig.
Drie weken! Ik word gek!

Woensdag, 23.16

Twee keer aangebeld, één keer rond etenstijd en één keer rond achten. Niemand deed open. Gelukkig ook geen herrie vanavond dan. Heerlijk genoten van vrouwenserries op Net 5.

Donderdag, 02.01

#&**^%!! Mijnheer heeft besloten om weer verder te werken aan zijn boekenplanken, keukenkastjes, spontane tussenverdieping en klimwand. Geen zin om in pyjama aan te bellen, Ohropax er maar weer bij gepakt.

Donderdag, 19.14

Lekker dan. Het was de manager opgevallen dat ik er de laatste tijd moe uitzie, laat op het werk kom en minder 'efficient' ben. Ik heb hem maar verteld over buurmans nachtelijke kluslust, maar het maakte geen indruk. "Zeg er dan wat van", blafte Peeters. Ik zag de woorden 'uitdaging-nodig-in-alternatieve-atmosfeer?' in zijn ogen opdoemen (ik ben ervan overtuigd dat managers naast in managementtermen te praten er óók in denken, dromen en seksen.). Dus piepte ik: "Hij zei dat zijn werk morgen af is", in plaats van de bloed ruikende kantoorhaai uit te leggen dat je bij verhuisgeluid niet meteen gaat klagen, althans, niet voordat je een plantje bent komen brengen. Na het werk een plant gekocht. Dat was een crime; wat koop je voor een man die je niet kent? Geen boeket. Oppassen voor bejaardenplanten als potroosjes (tuttig!), de gerbera, de primula. Orchideën weer te sjiek, verder suggestieve vormen vermijden. Uiteindelijk gesetteld voor een bescheiden bougainville. Al die moeite voor een man wiens bloed ik inmiddels kan drinken.

Donderdag, 21.00

Buurman lijkt – verrassing! – een toffe vent. Ben uitvoerig bedankt voor de plant en na

wat informeren van mijn kant deelde hij mee dat het boorwerk er bijna opzit. Het ging om een uitgebreid wandmeubel. Blijkbaar heeft hij alleen 's avonds tijd om te klussen. Ik probeerde toch met een grapje aan te geven dat de avond na elven toch wel in nacht verandert. Charmante lach. Hij vroeg me trouwens niet binnen ('Die rotzooi is niet geschikt voor een dame!'), maar ik kreeg wel een doosje bonbons mee.

Vrijdag, 01.30

Verdomme, Ohropax kwijt, herriestoppers werken niet. Kan niet slapen, uit armoe op internet informatie gezocht:

Bij het boren wordt de bewegingsenergie via twee tandwielen overbrengingen aan de boorspil aangegeven. Op de boorspil zit de boorkop bevestigd. Het boren met dit apparaat kan op twee manieren:

- normaalboren
- klopboren

Bij het klopboren is de geluidsproductie het grootst. (Naast de 3000 omwentelingen per minuut maakt de machine 48000 "slagen" per minuut). De directe geluidsbronnen van de klopboormachine zijn:

- elektromotor
- tandwielenoverbrengingen
- klopmechanisme
- resonantie van de behuizing

De indirecte geluidsbronnen van de klopboormachine zijn:

- resonantie van behuizing (door aanstotting van de directe geluidsbronnen)
- verspanen van het te boren medium.

Weet ik tenminste wat dat odio-euze kabaal veroorzaakt. Nog even volhouden, meer dan een paar dagen zal het niet duren.

Vrijdag, 02.05

Nieuwste roddel bij het koffiezetterapparaat: de staf is in overleg met een andere partij, misschien volgt een fusie. Beste roddel bij het koffiezetterapparaat: Trees gaat met iemand van de riolering. Hele

dag pret! Trees niet, maar dan had ze z'n beroep maar wat moeten opleuken, dat doen ze allemaal hier. Zo is die van Janine 'boswachter' (plantsoenendienst), runt Lea's lief een 'hospice voor dieren' (slager) en is die van Marga CEO in de 'cryo... cryo-lacto-nogwat business' (ijscoman).

's Middags hoorde ik iemand boren op kantoor. Niemand leek wat te merken. Navraag bij een collega leverde op dat ik het me inbeeldde. Ook thuis ging het door. Tot een uur of één, toen buurman wérkelijk begon.

Zaterdag, 10.27

Toch nog maar eens aangebeld, niemand thuis. Hoewel ik moe ben, ga ik vanavond toch maar met de meiden stappen.

Zondag, 04.55

Heerlijk, thuiskomen in een stil huis. Alleen jammer dat die lekkere apotheker niet meeging, had ik ook eens herrie kunnen maken (gniffel).

Zondag, 23.12

Het is nu al de hele dag aan de gang. Het lukte me niet om me op de simpelste dingen te concentreren (Viva lezen, mailtjes tikken). Uit armoe maar gaan wandelen. Rond vieren nog maar eens aangebeld, buurman was heel inlevend. Het was wat meer werk, legde hij uit, de muren waren namelijk erg hard, en daarna volgden er wat technische klustermen die ik niet kende, hoewel ik me inmiddels in allerlei soorten boren had verdiept. Thuis had ik er meteen spijt van dat ik niet stelliger tegen hem was geweest, want het oordeel duurde nog de hele avond.

Maandag 18.00

Weer te laat op het werk, Peeters boos, saaie klant, pindakaas op tijdens de lunch, een nog saaiere klant, regen op de terugweg (was op de fiets). Wat een kutdag, behoefte aan een kilo chocolade en rust.

Dinsdag, 02.32

Ik weet wat de hel is: geen vuur, hooivorken en hete ijzers onder mijn nagels. Het is dat voortdurende boren. Wanneer je denkt dat het eindelijk is afgelopen, begint het weer. Nu eens hard en snerpend, dan weer dat aarzelende, onderbroken, zeurende geluid, als een hardnekkige mug op een benauwde zomeravond.

Dinsdag, 19.45

Moet ik maar verhuizen? Ik lever niets fatsoenlijks af, Peeters kijkt steeds vaker verontrustend mijn kant op. Tijdens de lunchpauze belde ik de woningcorporatie en kreeg te horen dat het na elf uur 's avonds eigenlijk stil moet zijn. Was ik al bij buurman langsgeweest om erover te praten? En was ik inlevend geweest? Het is namelijk belangrijk dat er naar wederzijds begrip gestreefd wordt; meteen de politie bellen wordt afgeraden. Ja, ja, stomme trut, ja op alles. Uiteindelijk beloofde het meisje dat 'ze' een brief zouden opstellen voor de bewoners van het pand over geluidsoverlast.

Dinsdag, 23.10

Het blijft stil, maar merk ik hoe dat infernale geboor mijn hoofd binnengesloten is. Ieder rustig moment spring ik

op of klem ik mijn kaken samen in anticipatie van het gehechte, doordringende geluid.

Woensdag, 19.56

Fusie gaat door, kregen we te horen. Verder nog weinig informatie. Trees en Marga vrezen voor hun baan, 'want zo gaat dat altijd'. Ik zei maar niets, ik loop vast veel meer risico nu ik constant aan het gappen ben achter mijn bureau. Het is nu bijna een week geleden dat het klussen 'bijna af' zou zijn. Na het eten (magnetron-troep, geen zin om te koken) onderschepte ik de buurman op zijn weg naar de voordeur en vroeg hem naar de status van zijn project. "Nog een paar aanpassingen", klonk het wat kortaf. Hij leek gejaagd en wilde duidelijk naar binnen. Ik vroeg of ik naar de voordeuren mocht kijken, maar hij weigerde vriendelijk doch beslist. Ga straks nog bij ma op de koffie, daar is de enige herrie het tikken van breinaalden en het verwarde geroep van mijnheer Van Dam verderop in de gang.

Donderdag, 01.34

Ja hoor, het is weer feest. Gelukkig heb ik bij de bouwmarkt gehoorbeschermers gekocht, zo'n lelijke koptelefoon die je normaal alleen op een bouvakker ziet.

Donderdag, 05.45

Ik geef het op, ik sta op. Slaapen met koptelefoon op werkt niet. Bonzen op de muur ook niet.

Donderdag, 15.19

Ik weet ook niet wat me bezield – ben ineens hard uitgevallen tegen Janine. Já, ze praatte hard en já ze hield niet op, óók niet toen ik meerdere malen zei dat ik weer aan het werk moest, deadline, weet je, maar ze verdiende het natuurlijk niet dat ik haar een krisende teringzeug noemde, op een vrij hoog geluidsniveau. Het leek Peeters maar beter dat ik de rest van de middag vrij nam.

Donderdag, 17.45

Zo gênant, huilbui in de supermarkt. Bij de broodafdeling. Aardig oud vrouwtje klopte me op de rug. Moest nog harder huilen. En tadaá: ik kwam tot

overmaat van ramp die apotheker tegen bij de kassa met mijn uitgelopen mascara, rode hoofd, kiloverpakking chocola en fles *cheapo* sherry. Op de terugweg friet gehaald, niemand schaamt zich bij *Snackstek-Jack*.

Donderdag, 21.00

Janine gebeld, ze hing meteen op toen ze me hoorde.

Vrijdag, 00.37

Nu is het genoeg. Ik heb nu al een uur op de muur gebonkt én de politie gebeld: geen resultaat. 'Momenteel zijn alle agenten bezet, pas over twee uur kan er iemand langskomen.' Ik ga buurman eens even aan zijn verstand timmeren dat ik het gehad heb met zijn kutherrie. Hij heeft nota bene nog een gratis plant van me gehad, de klootzak.

21 maart 2010, 14.00

Doorbraak! Het dagboek van mevr. Berendse, gevonden op het nachtkastje in haar woning, leverde informatie op betreffende de aanlopperiode van het misdrijf. Buurman Gerard van D. veroorzaakte circa vier weken lang geluidsoverlast, waarna een getergde Berendse op de nacht van 15 op 16 april bij hem langs is gaan om een hartig woordje te spreken. De gegevens van de telefooncentrale confirmeren dat Berendse die nacht het bureau heeft gebeld. Daarna moet zij door Van D. binnengelaten of -getrokken zijn.

Overigens nog een omwenteling op een ander vlak: ik heb besloten dat ik nu wel lang genoeg gewerkt heb bij het corps. Ina is het met mee eens en zegt dat ik mijn droom moet volgen. "In de filmwereld komt jouw kennis van misdaad goed van pas", zegt ze. "Kijk maar naar Baantjer." Ik moet toegeven dat deze laatste zaak me ook erg filmisch aandoet.

7 mei 2012

Bart Everts draait weer op volle toeren

Na veel voorbarige kritiek op het verfilmen van de zaak van de 'Arnhemmer kluscreep', is het resultaat dan toch daar. Regisseur Everts baseerde zijn horrorstory op het script van

ex-politieman Paul van der Veer die, naar het schijnt, inzicht zou hebben gehad in de dagboeken van slachtoffer Karin Berendse, de protagoniste van '3000 revoluties'.

'3000 revoluties' (een verwijzing naar het aantal omwentelingen dat een klopboor per minuut maakt) houdt het midden tussen een thriller en een griezelfilm die, gezien het moordwapen, op vakkundige wijze de valkuil van het splattergenre ontwijkt (dat wil niet zeggen dat er bloed vloeit. In tegendeel zelfs). Daarnaast krijgt '3000 revoluties' een extra dimensie door zich gedurende de rolprent steeds meer te richten op de psychologie van Karin. Door slaapgebrek begint zij langzaamaan mentaal labiele trekjes te vertonen. Wanneer zij de wanhoop nabij is door haar buurmans onop-

houdelijke nachtelijke geboor en zij ten einde raad bij hem aanbelt, bereikt de film een (excusez le mot) spetterende climax .

Spannend vanaf de eerste regels van de film ("Het is nu al drie weken bezig. Drie weken! Ik word gek!") tot de laatste (die houden we nog even geheim), is de tragedie uit 2010 uitstekend verfilmd en kent hij prachtige dialogen. De beste prestaties worden echter geleverd door de slachtoffers van Gerard van D. Hier is een blik veelbelovende, jonge actrices opengetrokken (o.a. Yvette Blaak en Senna van den Haar) die hun rol tegenover de sociopatische Black-en-Deckerfanaat met glans vervullen. Wanneer Karin Gerards stulpje binnengesleurd wordt vormen zij, met handen, benen en schouders vastgeschoefd aan de muren, een angstaanjagend tafereel. Everts grapt al tijdens de première: "Het waren heerlijke draaidagen."

[MB]

Wetenschappelijke revoluties

Van wetenschap wordt vaak gedacht dat het een project is om zo zuiver mogelijke kennis te krijgen. Logica, rede, vernuft en andere hooggeleerdheden zouden aan haar ten grondslag liggen. En dat alles gehuld in een grote portie zelfkritiek, zelfreflectie en aanpassingsvermogen. Het lijkt te mooi om waar te zijn.

En volgens enkele filosofen uit de twintigste eeuw is dat ook zo. Zij zien dat hoe wetenschappers over zichzelf denken nogal ijdel is, en proberen met sociologie toch wat meer de sociale, egoistische wetenschapper te laten zien.

Thomas Kuhn, die met zijn boek *The Structure of Scientific Revolutions* de manier waarop we naar wetenschap kijken drastisch vernieuwde, is een van deze filosofen. Hij ziet niet een wetenschapper die toegeeft en zich nederig bij zijn ongelijk neerlegt, maar

een die zich krampachtig aan zijn intussen achterhaalde theorieën blijft vasthouden: een wetenschapper die zichzelf belangrijker vindt dan zijn vak. Hierbij moet natuurlijk gezegd worden dat het heel moeilijk is een idee los te laten waar je decennia lang heilig in hebt geloofd: de wetenschapper is ook maar een mens.

De manier waarop het wissenschaft noemde Kuhn de 'wetenschappelijke revolutie', een theorie die hij na jarenlang werk in de natuurkunde en de wetenschapsfilosofie pioneerde. Hij noemde dit bewust een revolutie, omdat niet de rede, maar de emotie de bovenhand vormt bij de overgang van het ene naar het andere wetenschappelijke denkkader.

Op een bepaald moment is een theorie, na veel tegenstrijdigheden in meetresultaten of door veel tegenstand uit

andere disciplines, niet meer te handhaven. Een aantal wetenschappers proberen haar nog te redden, voegen nieuwe benaderingen en uitzonderingen toe aan de theorie, en geven vooral haar bruikbaarheid niet op. Vervolgens wordt er een nieuwe theorie geopperd en zonder dat dit logisch lijkt stapt de wetenschappelijke wereld over op deze nieuwe manier van denken, dit nieuwe 'paradigma'. Wat frappant is, is dat niet de bruikbaarheid van de nieuwe theorie, maar de onbruikbaarheid van de oude de meeste invloed op het veranderen van denkkader lijkt te hebben.

Een opvallende karaktereigenschap is dat wetenschappers van voor en van na de revolutie maar moeilijk met elkaar over hun vakgebied kunnen praten, omdat er verschillende theorieën en aannames aan hun werk ten grondslag lagen: hun theorieën zijn

zogezegd incommensurabel. Natuurkundigen kunnen dit herkennen in de moeite die het kost om een logisch verhaal te maken van de verschillen tussen klassieke mechanica en de relativiteitstheorie, die op verschillende manieren spreken over vergelijkbare problemen.

Wetenschap is, net als alles wat mensen ondernemen, veel grilliger en sociaal dan wij zouden denken. Gemaakte keuzes zijn, hoewel ze op de oppervlakte logisch lijken, vaak irrationeel en onbewust. Dat betekent natuurlijk niet dat wetenschap hierdoor een verloren zaak is, want zolang er de kritische blik is van de jonge wetenschapper zal er ook vooruitgang zijn. Het zijn de revolutionairen die een ommekeer teweeg kunnen brengen en de wetenschap op zijn kop kunnen zetten.

[RS]

Nachtpost

Nachtpost 1:

Bwahahahaha!
Faaaaal!

Spelfouten!

Nachtpost 2:

Leive Aktaa,

Ik zou eht fein vinde als er voortaan meer eindruhdakzie in de Aktaa zou zitten. De Qualitijd (dt is een moeilyk woord met een Q da nei heel bekend i bij de meste mense) zou ech draztig voruit gan. Et liek verdumme wol Suid-Afrikaan wat erin staat.

En nu wilk daar wel eits over zegge. Ik heb -uitraart- niks tegen Suid-Afrca,. Integuhdeel, iek ben heel voor

kultuureele diverzitijd. Er zein in mein ogen geen problemen whatsoevah met neegers. Joode, (blanke ook nei!), Pa-paieyamento, of andere betje vreemde mensen in Neerland, maark vin tog wel da weij juist met zoets as n vereengingsblaadje in de brez moe stan om ons kultuur te bewaken tege tde naare invloed en van ekzotise dinguh.

Ik hoop ech da julli lustere naar mij (de stem va duh leduh), anners hoal k de Pee-VeeVee drbie, en die maak jullie helemeul kapot!

Met leifs,\
Eun bezurgd lid

Nachtpost 3:

Akta,

Zoals jullie kunnen zien, staat daar geen "lieve Akta". Ik vind jullie namelijk ook niet lief meer. Ik vind dat jullie erg lichtvoetig omgaan met serieuze dingen zoals "de dood". Ik bedoel, doodgaan is het enige in dit leven, wat je zeker gaat doen. Dat moet je toch wel enigszins serieus nemen?

Neem nou bijvoorbeeld dat artikel over "Spectaculaire beroemdheidsterf gevallen". Alsof John F. Kennedy het leuk vond om te exploderen. Met zijn hoofd. Dat is niet cool. Die

schedelfragmenten en herseenen, waarover zo jolijk wordt gesproken, vielen toevallig wel op de schoot van zijn vrouw, die naast hem zat! Daar maak je toch geen grapjes over!?

Wtf mensen,
Een lid

Nachtpost 4:

Jow beleidg lid,
Boehoehoe.

- Een gemanuseerd lid

Guerillaboer

Als er een cliché bestaat over studenten en eten, dan is het dat alles wat aan voedsel naar binnen wordt gewerkt vooral makkelijk en goedkoop is. Soms is dat inderdaad pure noodzaak: velen moeten hun complete collegeld, de bergen benodigde boeken en de huur van hun krappe kamertje zelf ophoesten. Dan ontkom je niet aan bezuinigen op voedselkosten. Toch zijn er ook genoeg studenten die naast hun studiefinanciering van de overheid de nodige centjes van pa en ma krijgen om van te leven. ‘Zodat je in elk geval fatsoenlijk kunt eten’, zal menig ouder denken wanneer die maandelijkse berg geld naar de bankrekening van zoon- of dochterlief wordt overgemaakt. Maar zeg nou zelf: als je kunt kiezen tussen een stronk biologische brocoli en een (speciaal)biertje, dan is de keuze in de meeste gevallen gauw gemaakt. Zeker als er goedkopere alternatieven zijn - een pot Euroshopper-pastasaus en dito spaghetti kost aanzienlijk minder dan een volkorenbrood uit de natuurwinkel. Dan heb je vaak zelfs nog geld over voor een flesje wijn erbij.

Nu is het vaak nog goedkoper om voorverpakte sausjes zelf te maken. Vaak is dat niet eens echt tijdrovend of ingewikkeld, maar desondanks is de mentale drempel hier toe vaak te hoog voor menig student. Even bukken naar de onderste planken van het Aldi-schap lijkt een stuk minder moeite.

Niets is minder waar. Daarom hier een recept voor zelfgemaakte tomatensaus; bloedrood en zonder kleur-, geur- en smaakstoffen. Als dat niet revolutionair is in de studentenkeuken.

Nodig:

- 1 grote teen knoflook, fijngehakt
- 2 el (olijf)olie
- 1 tl chilipeper
- 1 tl oregano
- 2 blikken gepelde tomaten (à 400g)
- 1 el rode-wijnazijn
- 1 handvol verse basilicum, grof gehakt
- zout en zwarte peper, liefst versgemalen

Fruit de knoflook in een pan op laag vuur. Voeg de chilipeper, oregano en tomaten toe en roer voorzichtig, zodat de tomaten heel blijven. Breng alles aan de kook en laat het geheel minimaal een half uur zacht sudderen. Langer mag ook, mits je hongergevoel daartegen bestand is. Roer daarna de azijn erdoor en hak de tomaten in de saus aan stukken. Meng de verse basilicum erdoor en breng de saus op smaak met zout en peper.

Je kunt deze saus van tevoren maken, hij blijft ongeveer een week goed in de koelkast. Bereid je favoriete pasta-soort en groenten en meng deze door de saus. De saus is ook te gebruiken in bijvoorbeeld lasagne of op zelfgemaakte pizza.

(recept vrij naar Jamie Oliver)

[SG]

Roep om verandering

In the Jungle door Jeru the Damaja

It started on the sands of land of the mother
Word to mother, king like my father
My style survived slave ships, whips and chains, hardships
Still through all this the praise roll off my lips
Bring your guns, chains and tone, force your religion
on me, cut my hair, the vibes still exists
to destroy the molesters of my heritage
What they conceal the drums reveal, my loyal lineage
King of kings, God of gods
Like my ancestors' drums, I beat the odds
More mics killed than slaves during the middle passages
Who rapes and ravages and calls us savage?
Jungle bunny, I'm not mo' funny, I'm mo' deadly
They know one day we'll learn how to use it
That's why they fear our jungle music
In the J U N G L E

We went from pyramids to the ghetto
Still my sounds make devils tumble like the walls of Jerico
Chant my power to devour all the snakes and rats
Extrasensory perception to avoid all traps
Make a joyful noise unto the Lord
in the sanctuary of your caves, white kids press record
as my mystic music spreads from sea to galaxy
It's inevitable, you can't stop me
Try to carbon copy, but it always comes out sloppy
You can't out-rap me, you can't out-rock me
Like the dreads on my head, you try and lock me
down underground, but I bounce to the jungle
Melodies that flows like the breeze
through the trees, like my forefathers command the wind
and seas
with my jungle music

In the J U N G L E

Unga bunga binga
Sound warrior, I'll take your head more than a rap singer
Enlightener, with the miter
Make the forces of my nature smite ya
Over the airwaves powers are released
Holy music destroy the savage beast
I'll beat the devil like a Niyabini drummer
beats his drum, this beat will drum through the summer
Try to hold us back with all the strength you can muster
You'll hear a sound similar to the one Custer
Heard before he got ambushed, you'll get ambushed
for taking this back to Kush
For too long you've abused it
On the low used it and called it jungle music...

[NN]

De alternatieve route

Elke editie van Akta Nokturna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nijmegen van een van onze Karpe Noktemleden worden uitgelicht. Samen vormen zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst ophouden. Deze editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favoriete plek van... Paul van Leeuwen.

Er zijn van die dagen, mooie dagen, dat de buitenlucht lonkt. Dat je even de gevengenschap van vier muren wilt verlaten, waar je vaak meer tijd doorbrengt dan aangenaam is. Deze dagen nodigen uit tot het maken van lange wandelingen in de prachtige omgeving waarin Nijmegen – de mooiste stad van dit land (geen discussie-item) – gelegen is. De Waal heeft op vele lieden die op zoek zijn naar rust in hun hoofd en hum omgeving een bijna onweerstaanbare aantrekkingskracht. Gelegen op redelijke afstand van mijn nederige woning ben ik met een stevige ronde bijna twee uur

zoet. Waterdichte kisten worden aan de voeten gebonden en comfortabele kleding wordt aangetrokken. Het eerste stuk leidt recht door ons prachtige stadscentrum, tot bij de waalbrug aan een afdaling wordt begonnen. Vanaf daar leidt een klein weggetje recht naar een prachtig stuk natuur, waar je als vanzelf tracht om zo onzichtbaar mogelijk te blijven teneinde deze pracht niet te verstoren. Vanaf daar is een schouwspel zichtbaar dat zo contrastrijk is dat het bijna onwerkelijk is. De fel verlichte, bruisende waalkade van Nijmegen waar zoveel van ons al zoveel heerlijke pinten achterover hebben geslagen en waar het in de zomer een drukte van belang is. Aan de andere zijde is niets dan rust, weilanden en de eindeloze golven van de Waal. Aangetrokken door de rust ga ik verder, recht langs de Waal en klauter ik over de golfbrekers die ongetwijfeld vroeg of laat nog tot een valpartij zullen leiden.

De verleiding om de Waal tot zijn oorsprong te volgen moet worden weerstaan. De weg vervolgt zich door de weilanden, alwaar je begroet

wordt door kuddes paarden en Schotse Hooglanders. Stevige laarzen zijn ook hier zeer welkom en de weg wordt niet gemakkelijker gemaakt door doornstruiken, brandnetels en de ondergrond, overdekt met hoefafdrukken van reeds genoemde grazers. Na een korte weg door dit mooie stukje van moeder natuur wordt een asfaltweg bereikt die een verademing is onder je voetzolen na de barre tocht door de modder. Tijd voor de terugweg!

Kilometers verderop bereik je weer het startpunt, het kleine weggetje dat eerst voor een oprit wordt aangezien. Hier kan rechtsaf dezelfde weg terug worden genomen, maar als de wandelspieren nog niet vermoeid zijn kan ook een alternatieve route linksaf worden genomen. Een paadje dat zich heeft gevormd leidt naar boven alwaar de bewoonde wereld weer wordt bereikt. Vanaf hier rest niets dan een voettocht door de stad, terug naar huis. Vermoeid en dorstig maar intens voldaan nestel ik mij in mijn zetel. Ik kan er weer even tegen!

Column

De nasmaak, deel 7: diplomatie

Enkele weken geleden gingen de Nijmeegse studenten de straat op om te strijden voor een rechtvaardiger beleid ten aanzien van het hoger onderwijs. Velen van hen hebben namelijk geconcludeerd dat het korten van langstudeerders ten gunste van kortstudeerders een intrinsiek elitair besluit zou zijn.

Voorafgaand aan deze protesten heeft studentenvakbond AKKU lang getracht alle spreekwoordelijke neuzen in een richting te krijgen. Ze heeft vooral enkele vrij compromisloze promotieacties op touw gezet bij het traditionele studentenleven. Een stuk in de VOX (jaargang 11, nummer 8, pagina 4) lijkt op het eerste gezicht schaamteloze zelfverheerlijking van corporale vereniging Carolus Magnus; wie beter kijkt ziet een oproep van AKKU om Carolusleden aan het protesteren te krijgen. Ook de oprichting van het eerste AKKU-herendispuut behoeft geen vraagtekens.

Of al deze moeite uiteindelijk zijn vruchten af zal werpen is samen te vatten in de vraag: hoe elitair vindt het Nijmeegse studentenleven zichzelf nu eigenlijk? Opkomen voor de algemene student lijkt niet echt strevenswaardig voor verenigingen die juist excellentie in pacht preteren te hebben: hen een zorg dat de paupers niet meer kunnen studeren later - laten we hopen dat dit overdreven is.

Ik schaam mij voor het niveau van nodeloze diplomatie dat ik in het Nijmeegse studentengebeuren heb gezien, en daar nog steeds vrijwel dagelijks tegenkom. Dat, zelfs in tijden van oprochte zorgen voor het voortbestaan van het hoger onderwijs, de Nijmeegse student zich door een laag van handjes schudden en jaknikken heen moet worstelen is een teken dat we het over een andere boeg moeten gooien.

De huidige generatie studenten - en in het bijzonder vele leden van Karpe Noktem - behoren onomstotelijk tot de internetgeneratie. En, zoals het Wikileaks-schandaal heeft uitgewezen, heeft deze generatie grote idealen. Idealen, waarvoor ze niet bang is om haar handen vuil te maken. Idealen die zij graag wil verdedigen.

Ik wil niet oproepen tot een revolution. Ik wil alleen zeggen dat het in Nijmegen en in Nederland een stuk interessanter zou kunnen worden met een flinke volksopstand.

[RS]

Karpe Noktem - omdat het anders kan

Bij veel studentenverenigingen is het een steeds terugkerend fenomeen: de ontgroening. Eerstejaars leden moeten, willen zij als volwaardig lid geaccepteerd worden door hun oudere medeleden, een reeks vernederende handelingen uitvoeren. Bij de wat 'lichtere' ontgroeningen kan dat nog vrij onschuldig zijn – een paar weken niet mogen douchen, vies eten naar binnen moeten werken of naakt door de sneeuw lopen. Eerstejaars hebben bij veel verenigingen sowieso minder rechten dan ouderejaars, zo moeten zij bijvoorbeeld vaak rotklusjes als schoonmaken doen. In de ontgroeningsperiode is er bij sommige verenigingen tevens een aanwezigheidsplicht, college of niet. De bedoeling van een ontgroening is zogezegd het betrekken en motiveren van nieuwe leden. De gedeelde ervaring van de ontgroening zou een band scheppen tussen jaargenoten, wat leidt tot saamhorigheid binnen de vereniging.

Dat is althans de theorie.

In de praktijk zijn veel ontgroeningen exercities van een brutaliteit die je je in de beschaafde wereld – laat staan onder universitaire studenten – niet mogelijk acht. De gemiddelde ontgroening is de poldervariant van een Noord-Koreaans strafkamp. Bange eerstejaars worden verbaal en fysiek ernstig geïntimideerd door lachende ouderejaars die soms een jaar geleden dezelfde mensonterende behandeling ondergingen. Een jaar laten zullen zij hetzelfde doen bij de nieuwe lichting. In 2006 schrijft Youp van 't Hek hierover in NRC:

"Ik ben en blijf verbaasd. Zo-wel over de puberbeulen die het duidelijk lekker vinden om het te doen, als over de feuten die zich gedwee laten verne-deren. Beide partijen vind ik oprocht sneu. Maar ze kun-nen er niet zoveel aan doen. Het zijn allemaal kinderen van provinciechirurgen, dorpsbankdirecteuren of in grauwe wolkenkrabbers opgesloten

Zuidas-juristen, die zich hun leven lang krampachtig vast-klampen aan hun koorballen-tijd. De mooiste tijd van hun leven!"

Vaak hebben ze op datzelfde studentenkoor hun vrouw-leren kennen, en is de jaarlijkse dispuutsreünie een van de weinige hoogtepunten in hun verder redelijk dorre hockey-coachbestaan. En de papa's kunnen er eigenlijk ook weer niks aan doen. Zij werden lid omdat opa het ook was. Ik ben gepukt en gemazeld in de betere buurten van het Gooi en weet als geen ander: het zijn lieverds waar verder weinig kwaad bij zit".

Eerstejaars, vaak aangesproken met de denigrende termen "feuten" of "sjaars" (net zoets als 'nikker' of 'geitenneuker'), worden fysiek en mentaal gebroken. Sommigen blijven erdoor getraumatiseerd. Vaak gaat het ook mis. In 1965 overleed een student van het Utrechts Studenten Corps door verstikking toen hij tijdens de ontgroening een roetkap moest dragen. Justitie, voornamelijk bestaande uit corpsreünisten, behandelde de zaak op een milde wijze die sterk in contrast stond tot de harde straffen die werden opgelegd aan provo's naar aanleiding van hun ludieke acties. In 1997 overleed een eerstejaars van het Groninger Studenten Corps na het drinken van een overmatige hoeveelheid jenever. Het Rotterdamsch Studenten Corps kwam in 2000 in het nieuws doordat studenten met het hoofd in het toilet werden geduwd nadat zij twaalf uur niets hadden mogen drinken. In 2002 verbrak de Universiteit Utrecht de banden met de vereniging Veritas en schortte zij de banden met Unitas op na berichten over de ontgroening: eerstejaars mochten niet naar de wc, werden verbaal geïntimideerd en vielen regelmatig flauw van ellende. In 2005 raakte een aspirant-lid van de Groningse vereniging Albertus Magnus in coma nadat hij zes liter water had moeten drinken. In 2010

raakte een lid van diezelfde vereniging ernstig gewond toen hij, verkleed als Sinterklaas, in brand werd gestoken tijdens de ontgroening.

In 2007 publiceerde het NRC een open brief van een oudlid van het Delftsch Studenten Corps. Die uitte zijn afschuw over de ontgroening van zijn zoon:

"Wat oogst een vereniging die slechts vernedering zaait? Een vereniging die zijn aankomen-de leden alleen maar wil breken om ze misschien wel ge-willig te krijgen, maar zonder twijfel tegen inlevering van hun eigen persoonlijke karakter. Bovendien worden ze ge-traind om beulen te worden, die zich volgend jaar weer vres-elijk gaan uitleven op de vol-gende jaargang."

Aan mijn zoon kan ik maar één advies geven: wegwezen. Maar het zal de vereni-ging worst wezen. Leden die opstappen, worden gezien als collateral damage. Bovendien houd je zo alleen de „echt ge-motiveerde“ leden over. Hoe treurig en ver van de werkelijkheid. Zou je aspirant-leden die enthousiast worden onthaald, niet veel meer aan je binden dan met de shock and awe-methode die nu gangbaar is?"

Het DSC is verworden tot een kweekvijver voor beulen die zich zouden thuis voelen in

de Abu Ghraib-gevangenis in Irak."

Deze barbaarse praktijken worden doorgaans goedgepraat met drogredenen als "het is traditie" en aantoonbare onjuistheden als "het creëert broederschap". Bij Karpe Noktem weten we natuurlijk wel beter. Eerstejaars voelen zich doorgaans meteen thuis door de open en gastvrije opstelling van de oudere leden. Niemand is een 'kutfeut', niemand moet zich eerst bewijzen en geen enkele eerstejaars is enigszins ondergeschikt aan de oudere garde. Het is absoluut niet nodig om allerlei onzinnige en mensontreerende acties te moeten ondernemen om geaccepteerd te worden. De enige verplichting is het betalen van contributie. In plaats van eerstejaars als minderwaardig vuil te behandelen zijn ouderejaars enthousiast met het wegwijs maken van nieuwe leden. Commissies geven nieuwelingen de gelegenheid om geheel vrijblijvend mee te lopen om te kijken of het ze bevult. Er is in 2009 zelfs een aparte commissie opgericht, de IntegraCie, die nieuwe leden door middel van vrijblijvende activiteiten meer vertrouwd maakt met de vereniging. Zó creëer je eenheid als vereniging.

[YW]

Leden doorgelicht

Met deze keer... Iris vervangen worden door Sinterklaas.

1. Gij zult niet... 5. Het monster on-sneeuwballen gooien der mijn bed heet... naar auto's of fietsers. Nijntje.

2. Ik wil ooit nog actievoeren tegen... 6. Mijn lievelings-boek is... Cepheïde van Tais Theng.

3. Liever onder de guillotine, dan... te - recht komen in een zwart-wit wereld.

4. Als ik president van Amerika zou zijn... dan zou de Kerstman

Vanuit een fluistering , doorgevleugeld en aan-gezwollen

In ideeën en daadkracht , via gedachte, bijna woordloos

Die schreeuw, dat verlangen

Verandering!

Genoeg behouden en onthouden! Lang genoeg zo geweest!

Tijd voor vernieuwing!

In de toekomst een droom ver weg

Nu een klap, een kanonslag, een nieuwe golf in de zee

Macht, recht, vrijheid

Rennen naar gebroken spiegels

En daar een herzien perspectief vinden

[NN]

8. Over twintig jaar

ben ik... hopelijk afgestudeerd.

9. Je kunt mij 's nachts wakker maken voor... niets!

10. Waar is vraag 10 gebleven? Die is waarschijnlijk gestrand op station Utrecht Centraal.

11. Als er maar één drank op aarde was, dan alstublieft... wodka!

12. Wil jij onsterfelijk zijn? Nee, niets is meer nieuw of spannend. Ik wil ook niet oneindig lang in een rolstoel zitten zoals mijn oma.

13. Stiekem zou ik nog wel eens... in een enorme trouwjurk naar college willen gaan.

14. Teken jezelf.

Quotes

Niek: "Hallo Wiekie, hoe is het met jou?"

Wiekie: "Goed, en met jou?"

Niek: "Kaal."

Robin: "Wil je een PowerPoint-presentatie van mijn pus maken?"

Bart G. (waarom hij vrouwen altijd voor laat gaan): "Eerst het vuil, dan de bezem."

De Zwarte Avond van de ZAK komt eraan.

Ids: "Wiekie, kom je vanavond ook?"

Wiekie: "Nee, sorry. Ik zit met twee take-hometentamens."

Ids: "Jammer, succes ermee!"

Wiekie: "Jullie ook!"

Ids: "Oh, dat komt wel goed...hoewel we nu iemand anders moeten zoeken om te offeren."

Marlies (de krant lezende): "*De zelfmoordlijn wordt gesloten...* dat is overigens *niet* de NS-route."

Yurre: "Er is hier sprake van een jodekoekenholocaust!"

Rik S. (houdt de laatste jodekoek omhoog): "Wie wil meehelpen met de Endlösung?"

Stan (over zijn Mussolini-ondergoed): "Houd je vrienden dichtbij, houd je vijanden nog dichterbij. Ik houd hem héél dichtbij."

Chaim: "Zit niet aan zijn zak te graaien!"

Niek S.: "Hij zit aan mijn portemonnee, dat is nog erger!"

Bente (met een bierflesje in de hand, verbaasd): "Hé, deze zat niet in mijn doos!"

Annemiek (tegen Antal): "Je stopt er maar een leverworst in!"

Jille: "O, en dan doen we slechte pornofilms.....nee, van die dingen die Robin kijkt!"

Sara: "Antal heeft de grootste blokfluit die ik ooit heb gezien. Ik krijg mijn handen er wel overheen, maar hij past amper in mijn mond!"

Niek S. (met een broodje bapao): "Ik reageer enkel op mijn trekimpuls."

Sinterklaas: "Waarom heb je geen vriendje? Zwarte Piet hier is nog vrijgezel..."

Sara: "Nee, dank u."

Zwarte Piet: "Is het omdat ik zwart ben?"

Marlies (moet de Sint uitleg geven over het fenomeen Satanklaas): "Nou, hij kleedt zich wat donkerder... en is wat gemener... maar hij houdt ook van kinderen!"

Remco: "Ik gaf 't eerst het voordeel van de twijfel, maar nu is het meer twijfel dan voordeel..."

Noktemaktiviteiten

Vrijdag 28 januari - 30 januari: Winterweekend

Karpe Noktem gaat weer een weekendje weg! We gaan van vrijdag tot zondagmiddag in een kampeerboerderij zitten en daar spelletjes spelen, lamballen en bier drinken. Maar voor de wat actieveren zijn er zaterdagmiddag enkele workshops.

Ga mee en leer je medeleden kennen in een ontspannen omgeving vol gezelligheid!

Locatie: Vresselseweg, Sint Oedenrode

Mrijdag 4 februari: Kookactiviteit

Meer informatie volgt

Aanvang: 18.30, opdiening 19.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Maandag 7 februari – Keldervragen

Meer informatie volgt

Aanvang: 19.30

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Maandag 7 februari – Open Barbarenborrel

Meer informatie volgt

Tijd: 21.00

Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Vrijdag 11 februari - Pokeravond

Meer informatie volgt

Begin: 21.00

Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Dinsdagdag 15 februari - Rock Bandavond

Is het jouw droom om gitaar te spelen voor Metallica? Om te drummen voor Slayer? Of om te zingen met Queen? Heb jij altijd al eens op een podium te staan, omringd door hysterisch gillende fangirls/fanboys die allemaal wachten op JOUW muziek?

Dit kunnen wij je (helaas!) niet bieden. Om dit ondraaglijk lijden een beetje te verzachten organiseert de SpelletjesCommissie de tweede officiële Karpe Noktem Rock Bandavond!

Jengel gezellig mee op plastic instrumentjes en schreeuw mee in de microfoon, vereeuwig jezelf in de Karpe Noktem annalen met je epische skills of kom gewoon onder het genot van een fris biertje kijken hoe je medeleden zichzelf belachelijk maken.

Begin: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck